

Μητρ. Βελγίου: Σκιές ενόψει της Κυριακής της Ορθοδοξίας

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου](#)

Για τις δύσκολες ώρες τις οποίες διέρχεται η Ορθοδοξία, με αφορμή το ζήτημα της ουκρανικής αυτοκεφαλίας, τις κινήσεις του Πατριαρχείου Μόσχας, αλλά και για το ρόλο του Οικουμενικού Πατριαρχείου μιλά στο μήνυμά του ενόψει της Κυριακής της Ορθοδοξίας ο Μητροπολίτης Βελγίου, κ. Αθηναγόρας. “Φέτος η κοινή μας μαρτυρία για τη μεγάλη εορτή της Ορθοδοξίας θα σκιασθή” αναφέρει χαρακτηριστικά.

Το μήνυμα του Μητροπολίτου Βελγίου Αθηναγόρου

Εύρισκόμεθα ὀλίγον πρὸ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἀ΄Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν, τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας. Δι’ ὄλους τοὺς ὀρθόδοξους χριστιανοὺς τοὺς διαβιοῦντας ἐν τῇ Διασπορᾷ, ὁ Θρίαμβος τῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι, ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια, μία Μεγάλη Ἑορτή, ἡ ὁποία μᾶς συγκεντρώνει εἰς μίαν κοινὴν Θεῖαν Λειτουργίαν. Εἶναι μία μεγαλειώδης καὶ λαμπρὴ Ἑορτὴ τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας. Εἶναι μία εὐκαιρία νὰ ἐκφράσουμε τὴν μυστηριακὴν ἐνότητάν μας.

Εἰς Μπενελούξ, ὀρθόδοξοι ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς καὶ διάκονοι συμμετέχουν εἰς διορθόδοξον συλλεῖτουργον – καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἔτους 1983 – εἰς τὸν Ἱερὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Βρυξελλῶν. Συμμετέχουν ἐπίσης διάφοροι χορωδία εἰς διαφόρους γλῶσσας καὶ διαφορετικὴν μουσικὴν ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν. Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἀναλαμβάνει κατ’ ἔτος ἓνας κληρικός. Τὰ τελευταῖα χρόνια τελεῖται κοινὸν διορθόδοξον συλλεῖτουργον ἐπίσης εἰς Ρόττερταμ (τὴν Δ΄Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν) καὶ εἰς Λουξεμβούργον (τὴν Β΄Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν).

Τοῦτο ἦτο ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη νὰ γίνῃ, διότι οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ τῆς οὕτω λεγομένης Διασπορᾷ εἶναι συχνὰ ἀπομωνομένοι, ἐνῶ ἔχουν τὴν ἰδίαν πίστιν καὶ μυστηριακὴν παράδοσιν. Ἐπιπλέον ὑπάρχει ἡ πληθώρα καὶ πολυπλοκότης τῶν δικαιοδοσιῶν, καθὼς ἐπίσης τάσεις γκέτο, ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν καλεῖται νὰ δώσῃ δυναμικὴν μαρτυρίαν εἰς ἓνα κόσμον ἐκκοσμικευμένον, χωρὶς Θεὸν ἢ τὴν ἀναζήτησιν τοῦ Θεοῦ, ἢ καὶ πὺ ἀντιστέκεται ἀκόμη εἰς τὴν Χάριν Του. Οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ καλοῦνται νὰ γίνουν τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Ἡ κοινωνία

ἀναμένει τὸ μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου ἀναζητοῦσα ἀπελπισμένως τὴν ταυτότητα καὶ ἐνότητά της, εἰς μίαν διαδικασίαν παγκοσμιοποιήσεως καὶ ταχυτάτης τεχνολογικῆς προόδου, ἡ ὁποία ξεπερνάει τὰ σύνορα τῶν Χωρῶν καὶ τῶν Ἡπειρῶν. Πράγματι διαβιοῦμεν εἰς ἓνα κόσμον μεγάλων ἀντιθέσεων, ἠύξημένου ἐθνικισμοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον αἱ κατὰ τόπους Ὀρθόδοξαι Ἐκκλησίαι ἐπηρεάζονται ἀπὸ τὰ ἄνωτέρω, καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν ἐκκοσμίκευσιν. Ὁ κόσμος ἀγνοεῖ τὸν μέγαν του θησαυρόν, τὴν χριστιανικὴν του ἱστορίαν.

Ἄλλὰ ἐφέτος, ἡ κοινὴ μας μαρτυρία κατὰ τὴν μεγάλην ἑορτὴν τῆς Ὀρθοδοξίας θὰ σκιασθῆ. Ὅπως καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1996, ἴσως καὶ ἐφέτος φαίνεται, ὅτι δὲν θὰ δυνηθοῦν ὅλοι νὰ ἀποδεχθοῦν τὴν πρόσκλησίν μας, διότι τὸ Πατριαρχεῖον Μόσχας, διὰ τοὺς γνωστοὺς λόγους, διέκοψεν τὴν μυστηριακὴν ἐνότητα μὲ τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Τιράνων καὶ Προκαθήμενος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας, ἐτόνισεν ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσσίας εἶναι πολὺ ἀνησυχητικὴ. Εἶναι ἀδιανόητον, λέγει, νὰ χρησιμοποιηθῆται ἡ Θεία Κοινωνία ὡς ὄπλον ἐναντίον μιᾶς ἄλλης Ἐκκλησίας. Ἀναρωτᾶται ἐπίσης, ἐὰν ἡ ἀπόφασις τῆς Ἱεραρχίας τοῦ Πατριαρχείου τῆς Ρωσσίας δύναται νὰ ἀκυρώσῃ τὴν Χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τὰς ἐνορίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου; Ὁ Μακαριώτατος Ἀναστάσιος δηλώνει ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ γίνουσι ἀποδεκταὶ τοιαῦται ἀποφάσεις. Πρὸς τοῦτο, κατὰ τὸν Μακαριώτατον, ἡ Θεία Εὐχαριστία δέον ὅπως γίνῃ σεβαστὴ καὶ νὰ μὴ συνδέεται μὲ ἐκκλησιαστικὰς συγκρούσεις.

Ἐπίσης ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Διοκλείας κ. Κάλλιστος ἐξέφρασε τὴν δυσαρέσκειάν του διὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσσίας μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ Αὐτοκεφάλου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας. «Μὲ ἐνοχλεῖ τὸ γεγονός ὅτι τὸ Πατριαρχεῖον Μόσχας διέκοψε τὴν Κοινωνίαν μετὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Νομίζω ὅτι ἡ συζήτησις διὰ τὴν κατάστασιν ἐν Οὐκρανίᾳ ἔπρεπε νὰ ἐξετασθῇ μὲ πνεῦμα ἀδελφικῆς ἀγάπης, χωρὶς τὴν διακοπὴν τῆς εὐχαριστιακῆς Κοινωνίας. Προσεύχομαι διὰ νὰ ἐπέλθῃ ἡ συμφιλίωσις», λέγει ὁ Μητροπολίτης Κάλλιστος.

Εἶναι βέβαιον ὅτι αἱ συνέπειαι τῆς ἀποφάσεως τῆς Μόσχας εἶναι ἰδιαιτέρως ἀπταὶ εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Διασποράν, ὅπου ὅλοι οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ καλοῦνται νὰ συνεργασθοῦν πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Πράγματι ὅλοι πρέπει νὰ προσευχόμεθα διὰ τὴν ἐνότητα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὅπως μᾶς τὴν ἐδίδαξεν ὁ Χριστός: «ἵνα πάντες ἕν ὦσιν, καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ καὶ ἐγὼ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἕν ὦσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας» (Ἰω. 17.21). Ἄς προσευχηθοῦμε ἡ Ρωσικὴ Ἐκκλησία νὰ μεταβάλῃ τὴν ἀπόφασίν της τὸ συντομώτερον δυνατόν, ὥστε ὅλοι οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ νὰ ἐορτάσομε ἠνωμένοι τὴν μεγάλην Ἑορτὴν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ!